О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 24519

гр. София, 17.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 16 състав,** в закрито заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ася Тодорова

като разгледа дело номер **7226** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по искане на „Санкар“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от М. Ц. Т., за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „л“ от ЗДвП № 26-0906-000117 от 22.04.2026 г., издадена от Т. А. И., на длъжност младши автоконтрольор към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОД на МВР) – Л., Сектор „Пътна полиция“, с която на „Санкар“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. "л" от ЗДвП временно спиране от движение на ППС за срок от 1 месец, а именно 30 дни.

Делото е образувано след определение № 868 от 04.06.2026 г., постановено по адм. д. № 232/2026 г. по описа на Административен съд, с което производството по адм.д. № 232/2026 г. е прекратено и делото е изпратено по подсъдност на Административен съд София-град.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението е направено с подадената жалба от „Санкар“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от М. Ц. Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „л“ от ЗДвП № 26-0906-000117 от 22.04.2026 г., издадена от Т. А. И., на длъжност младши автоконтрольор към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОД на МВР) – Л., Сектор „Пътна полиция“, с която на „Санкар“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка временно спиране от движение на ППС за срок от 1 месец, а именно 30 дни. Жалбата, въз основа на която е образувано производството по оспорване на приложената ПАМ, е допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт, подлежащ на съдебен контрол и в срок. Следователно налице е висящност на процеса по оспорването й, при което направеното искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на същата е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:
Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Следователно предварителното изпълнение на актовете от вида на процесния е предвидено в закона. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 от АПК. Нормата на чл. 166, ал. 4 от АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В конкретния случай искането за спиране на изпълнението на оспорената заповед е обосновано с обстоятелството, че към датата на издаване на оспорената заповед липсва издаден АУАН, както и с липсата на вина, което води до неправомерно засягане правната сфера на оспорващото дружество. Посочено е, че процесният автомобил е предоставен за ползване по договор за наем на друго дружество и наложената принудителна административна мярка поставя „Санкар“ ЕООД в невъзможност за изпълнение на договорните си задължения, което води до финансови загуби и потенциални неустойки.
Текстът на чл. 22 от ЗАНН указва, че за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. В настоящия случай целта на постановената ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата, както и да предотврати осъществяване на административни нарушения, свързани с движението по пътищата. С оглед на това защитените обществени отношения се характеризират с особена важност, доколкото управлението на МПС съставлява дейност с повишена опасност за живота и здравето на участниците в този процес. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване спиране на изпълнението на този вид ПАМ е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.
Съдът намира, че от представените с жалбата доказателства не може да се направи извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Твърдените от жалбоподателя финансови загуби и потенциални неустойки, свързани със сключения договор за наем, не са вреди, които да са от такова естество, че да бъдат противопоставени на презюмирания обществен интерес от предварителното изпълнение на приложената ПАМ.
Следва да се посочи, че твърдените вреди не следва да се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на заповедта, тъй като по силата на закона е презюмиран

общественият интерес за допускане на предварителното й изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техния вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им. Евентуалните неудобства от изпълнението на мярката не могат да се противопоставят на обществения интерес от осигуряване безопасността на движението по пътищата, каквато е крайната цел на приложената мярка. В случая дори и да се приеме, че на жалбоподателя би се причинила вреда от невъзможността му да ползва процесното моторно превозно средство, същата не е нито значителна, нито трудно поправима. Като значителна или трудно поправима вреда следва да се определи само такава увреда, която не може да бъде репарирана по обезщетителен ред, каквато в случая не е установена.
Що се касае до доводите относно законосъобразността на оспорената заповед, тези доводи са относими към основателността на жалбата срещу оспорения акт, не и към искането за спиране на изпълнението му. Следва да се посочи, че законосъобразността на заповедта за прилагане на принудителна административна мярка е предмет на съдебната проверка за законосъобразност в основното производство и не може да бъде обсъждана от съда на този етап при произнасяне по искането за спиране на изпълнението, поради което наведените доводи в този смисъл са ирелевантни.
Според настоящия съдебен състав изложените доводи, на които се основава искането за спиране на заповедта, не са противопоставими на защитения с предварителното изпълнение обществен интерес. Несъмнено незабавното изпълнение на заповедта за налагане на ПАМ ще доведе до затруднения за оспорващия, но от изложените в жалбата доводи не се обуславя извод за вероятно настъпване на труднопоправими вреди, които да надделяват на защитения с разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обществен интерес.
Направеното с жалбата искане съдържа на практика единствено мотиви относно претендираната незаконосъобразност на наложената мярка и касаят съществото на спора, като не съдържа аргументи, обосноваващи наличието на основания за спиране, нито са представени доказателства, от които да може да се направи категоричен извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ. Т.е. изложените доводи в жалбата в насока възможна незаконосъобразност на оспорения акт са неотносими към преценката за основателност на искането за спиране на същия. В жалбата всъщност липсват конкретни твърдения за настъпването на значителна или трудно поправима вреда за сока на наложената ПАМ извън ограничаване правото на ползване на въпросното МПС, което е част от съдържанието на ПАМ "временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик" и не са представени никакви писмени доказателства, които да водят до извод за последици от визираното естество, които да могат да се противопоставят на значимостта на целите, които законът поставя с предварителното изпълнение за осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения.
Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.
Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП Административен съд София- град, Трето отделение, 16 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Санкар“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от М. Ц. Т., за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2, б. „л“ от ЗДвП № 26-0906-000117 от 22.04.2026 г., издадена от Т. А. И., на длъжност младши автоконтрольор към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОД на МВР) – Л., Сектор „Пътна полиция“, с

която на „Санкар“ ЕООД е наложена принудителна административна мярка временно спиране от движение на ППС за срок от 1 месец, а именно 30 дни.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град, до Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: